

Șoaptele copilăriei

Director: Prof. Staicu Ionelia
Director adj: Prof. Crăciuneanu Ioana
Tehnoredactor: Prof. Drossu Florina

Contribuții:
Prof. Puncioiu Ana
Prof. Ioniță Daniela
Prof. Viorica Petrescu

Prof. Svârlefus Tasiea
Prof. Rădoi Dorinel
Prof. Oprea Mihaela
Prof. Găgiu Mariana

Și celelalte cadre
didactice
ISSN 2601 - 2065
ISSN-L 2558 - 8540

MAI 2019

NUMĂRUL 32

PARFUM DE MAI

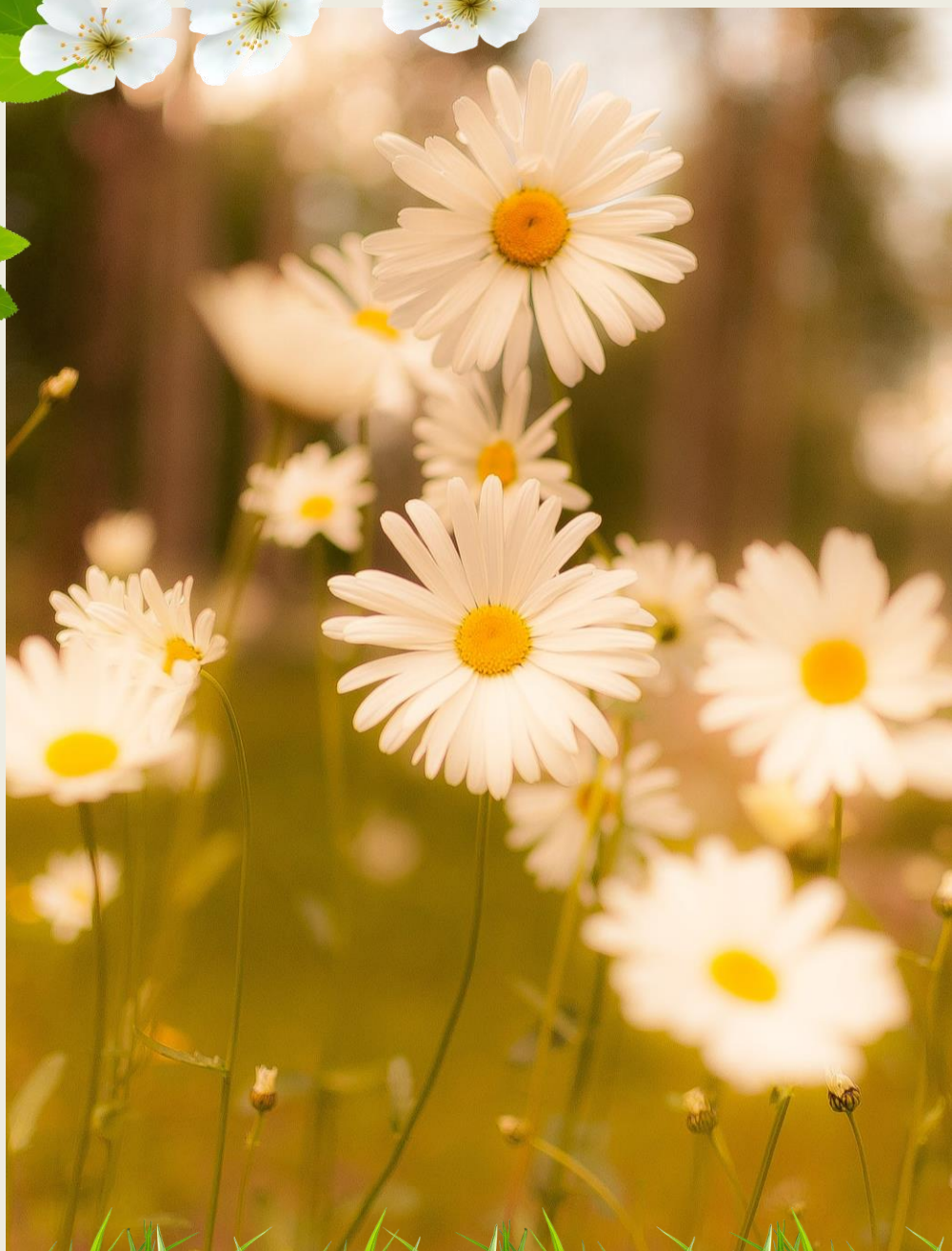
Mai

*"Acum fiecare câmp este
acoperit cu iarbă , și fiecare
copac cu frunze; acum
pădurile își dau la iveală
bobocii, iar anul își îmbracă
hainele de sărbătoare."*

**Autor:
Virgiliu**

*"Printre schimbătoarele
luni , mai se ițește de
fiecare dată
Ca cea mai dulce și-n cele
mai vioaie culori
îmbrăcată ."*

**Autor:
James Thomson**

Familia perfectă

Probabil că nu există familie perfectă, dar fiecare pretinde că este bună în felul ei. Într-o familie perfectă ar trebui să domnească ARMONIA, iar cuvintele cheie ar fi: râsetele, glumele, pupiciile și îmbrățișările. Copiii zâmbesc...părinții privesc...un album perfect de familie.

RĂBDAREA și INDULGENȚA sunt obligatorii într-o familie de nota 10. Uneori venim acasă cu note mici, temându-ne de reacția părinților. Aceștia ne vor încuraja, așteptând rezultate mai bune în viitor.

JOCURILE și ACTIVITĂȚILE COMUNE trebuie să fie prezente în viața unei familii deosebite. Prin jocuri și discuții putem rezolva conflicte. Vom îmbunătăți astfel relațiile dintre noi.

IUBIREA este motorul inimii familiei, care zi de zi pompează o dragoste nemărginită.

F - Fericirea este o „calitate” importantă a unei familii.

A - Arată întotdeauna dragoste față de familia ta.

M - Mereu să te gândești că familia nu se va opri în a-ți vrea binele.

I - Invită-i pe membrii familiei tale la o plimbare, când te simți trist.

L - Lumea niciodată nu te va iubi așa cum te iubește familia.

I - Invită-i pe membrii familiei tale la activități de ajutorare a celor nevoiași.

E - Eroii familiei tale nu vor lipsi niciodată dintr-o poveste lungă de viață.

Autor:

Lazăr Sophia, Clasa a IV-a B

Saptamana Scoala Altfel

27 – 31 mai 2019

COMUNICAREA ÎN GRUPUL ȘCOLAR

TELEFONUL MOBIL - OBIECTUL ȘI SUBIECTUL COMUNICĂRII

(articol științific)

Autor, prof. învă. primar: OPREA MIHAELA ADELINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 143- BUCUREȘTI, sect 5

Argument:

Lumea de ieri, lumea de azi, lumea de mâine. Priviți-o! Cum o vedeți? La care dintre cele trei variante ați adera?

Dar... mai putem adera real la lumea de ieri? Și totodată, fără lumea de ieri, am putea fi oamenii de azi? Iar oamenii de azi nu-și doresc la rândul lor evoluție?

Trăim într-o lume în plină schimbare... O lume care pare să dorească atât tihna și liniștea vieții de odinioară, cât și conectarea la prezentul și viitorul aflat sub semnul evoluției tehnologice.

Spunem că trăim într-o lume în schimbare. Oare putem spune că trăim într-o lume aflată în dilemă? Mergem cu toții către viitor. Cale de întoarcere nu mai este. Dar știm oare ce ne rezervă viitorul? A ne fi teamă de viitor nu reprezintă o calitate umană, și-atunci viitorul trebuie gândit în termeni de cunoaștere, echilibru, putere de acțiune, gestionare corectă a tuturor resurselor de care omul dispune în prezent.

Astăzi comunicarea a devenit nucleul în jurul căruia se strâng instantaneu oameni aflați la mică sau mare distanță (prin rețelele de comunicare/socializare) dar, în același timp, același tip de comunicare desparte sau distanțează oamenii de oameni (prin lipsa undelor simțite doar între ființele vii aflate față în față).

*„Interacțiunile sociale
pe care le avem de-a lungul unei zile
nu mai sunt astăzi cu oamenii,
ci cu ecranele calculatoarelor și telefoanelor.*

Asta e o mare pierdere.”

Vorbim astăzi despre comunicare ca despre un concept care pare să își schimbe coordonatele. Dacă până nu demult comunicarea era privită ca relație interumană de stabilire a unor legături sociale bazate pe sentimente transmise și receptate, astăzi comunicarea este privită ca interacțiune mai mult sau mai puțin încărcată de sentimente specific umane. Tocmai de aceea pare interesant să vedem ce poate determina o astfel de schimbare.

Prezentul ne pune în față un progres științific rapid, la care ființa umană pare să nu mai aibă timp de analiză obiectivă asupra aspectelor pozitive și negative care ar schimba-o.

O societate are grijă de formarea generațiilor viitoare. Profesorul competent de astăzi este acela care este operativ, reflexiv, deschis interacțiunii cu elevii în cadrul domeniului pe care îl predă, conștientizând că doar așa repertoriul comun va exista, va funcționa. Este foarte clar așadar că astăzi este important că și profesorul să-și însușească noile tendințe comunicaționale ale elevilor, fie că le acceptă sau nu, tocmai pentru a-i înțelege pe elevi și a-i face să acceadă la un limbaj comunicațional destinat viitorului pe care îl dorim cât mai uman.

Telefonul mobil - schimbări de practică comunicațională

Cartea lui Catherine Steiner-Adair, „The big disconnect” („Marea deconectare”), și cea a lui Sherry Turkle, „Alone together” („Împreună singuri”) deplâng faptul că tehnologia a devenit prilej de comunicare mai mult pentru sine decât interpersonal, atât timp cât tinerii, și nu numai, nu se raportează la un sistem comunicațional de interes comun, ci la postări narcisiste sau la comunicări cu vorbe goale, doar pentru a folosi acest mijloc de a discuta cu cineva. Esența comunicării s-a pierdut.

*„Aseară am rămas fără net
și am stat câteva ore cu familia.
Par oameni de treabă...”*

Astăzi se dorește învățământ în pas cu evoluția tehnologiei. „Activitatea copiilor pe Internet, conectarea permanentă a acestora prin dispozitive mobile, multiplele funcții cu rol de socializare ale aplicațiilor, programelor și site-urilor accesate de copii, toate acestea sunt o stare de fapt și reprezintă unul din modurile în care tehnologia a modelat societatea și viața zilnică. Prin urmare, este un proces care nu poate fi stopat sau refuzat. În aceste condiții devine evidentă nevoia de a corela dezvoltarea mijloacelor de comunicare și utilizarea acestora de către copii cu mediul școlar, familial și social în care aceștia trăiesc”. (Organizația Salvați Copiii, 2014)

Ca profesori, dorim pentru elevi tot ce este mai bun pentru progresul lor. Ca părinți, de asemenea. Cum doresc ei să progreseze? Suntem în măsură să venim în întâmpinarea nevoilor lor?

Progresul stârnește o mulțime de întrebări, o mulțime de variabile, o mulțime de alegeri.

În mâinile profesorilor și al părinților stă cea mai grea, dar cea mai frumoasă sarcină, aceea de a sprijini omul în a deveni om. Așadar, problema utilizării telefonului mobil este o problemă care poate face obiectul unor lecții desfășurate în școală, pentru a se forma o educație în acest sens de cunoaștere și alegere a bunurilor din ce în ce mai sofisticate care ne cheamă de pretutindeni.

Este bine de știut totdeauna cum se determină reciproc relațiile om-tehnologie pentru a putea păstra echilibrul uman folosind noile tehnologii..

A vorbi astăzi elevilor de telefon ca despre fructul interzis înseamnă a le alimenta dorința de a-l folosi mai mult. A educa elevul în sensul unei cunoașteri reale din toate punctele de vedere psihologic, sociologic, medical, comunicațional, științific etc. înseamnă a-l face să gândească cât și cum și pentru ce îl folosește.

Constatăm, de asemenea, cu obiectivitate, că profesorii, deși mulți neprietenoși cu această tehnologie, găsesc partea utilă a lucrurilor, găsesc importante aspectele ce țin de învățământul diferențiat, de faptul că există ușurință în informare și aprofundare în ceea ce înseamnă căutări rapide pentru susținerea învățării –la clasă sau acasă, acceptă că tehnologia ajută la dezvoltarea imediată a unor subiecte propuse de cartea școlară pe care aceasta nu le descoperă prin paginile sale, găsesc un mod eficient de îmbogățire informațională a elevilor, de dezvoltare a unor aptitudini cerute de societatea viitoare bazată pe noile tehnologii etc.

A vorbi astăzi elevilor de telefon ca despre fructul interzis înseamnă a le alimenta dorința de a-l folosi mai mult. A educa elevul în sensul unei cunoașteri reale din toate punctele de vedere psihologic, sociologic, medical, comunicațional, științific etc. înseamnă a-l face să gândească cât și cum și pentru ce îl folosește.

Constatăm, de asemenea, cu obiectivitate, că profesorii, deși mulți neprietenoși cu această tehnologie, găsesc partea utilă a lucrurilor, găsesc importante aspectele ce țin de învățământul diferențiat, de faptul că există ușurință în informare și aprofundare în ceea ce înseamnă căutări rapide pentru susținerea învățării –la clasă sau acasă, acceptă că tehnologia ajută la dezvoltarea imediată a unor subiecte propuse de cartea școlară pe care aceasta nu le descoperă prin paginile sale, găsesc un mod eficient de îmbogățire informațională a elevilor, de dezvoltare a unor aptitudini cerute de societatea viitoare bazată pe noile tehnologii etc.

Într-o lume care aleargă în pași rapizi spre progres și iar spre progres, este de neconceput inacceptarea motorului care te lansează spre progres, a tehnologiei informaționale în diversele sale forme – calculator, laptop, tabletă, telefon etc.

Este evident faptul că profesorii trebuie să slujească progresului, implicit copiilor care doresc să progreseze prin acest nou mijloc de dezvoltare a copilului cerut de societatea viitoare. Se impune așadar acceptul și căutarea părții bune a acestei tehnologii în slujba devenirii omului viitor.

Reticența, frica, pesimismul ar trebui să dispară odată cu implementarea unor reguli de utilizare a telefonului mobil. Prin acest lucru se vor vedea rezultatele de factură pozitivă, cum ar fi volumul informațional crescut, deprinderi de învățare bazate pe cercetare și adunare a datelor, deprinderi de autoevaluare și autoînvățare.

Printr-un program adecvat, bazat pe reguli stabilite cu copiii în utilizarea telefonului (și a celorlalte aparaturi ale tehnologiei moderne), de fapt printr-o educare care să ducă la stabilirea unor reguli, vom scăpa de frica adunată într-o mulțime de oameni care vorbesc despre telefon în maniera tehnofobiei.

*„Util este să ai un telefon,
lux este când ai două,
abundență e când ai trei
și Paradis e când nu ai niciunul.”
Doug Larson*

„Școala viitorului nu trebuie să fie una mai tehnică, ci una mai umană. Ar trebui să-i învețe pe copii la timpul potrivit să înțeleagă mașinile și să le stăpânească. Ar trebui să predea utilizarea tehnologiei acolo unde este folositor, să ridice ființa umană plasând-o deci la locul potrivit ei și să nu o degradeze. Numai prin educație putem răsturna prezenta dominație a mașinilor asupra ființelor umane, care devin sclavii lor, în loc de stăpânii lor”. (Gheorghe, 2006, p. 455)

Telefonul mobil pare să fie instrumentul cel mai îndrăgit din noua eră științifică. Acesta face parte din valul viitorului. Considerăm că este necesară o educație în sensul utilizării telefonului mobil în beneficiul învățării școlare, în beneficiul copilului și al viitorului om al unei societăți care să se bazeze pe oameni cumpătați, cu discernământ

Pentru noi, problema utilizării telefonului mobil ca factor care modifică realmente cantitativ și calitativ comunicarea rămâne o problemă deschisă. Viitorul ne va încadra pe noi ca oameni în oameni ai sistemului tehnologic și oameni în afara sistemului tehnologic.

Ce este de făcut ca pedagog? – educarea elevului astfel ca elevul să dobândească atâta învățare, înțelepciune, deprindere, inteligență, creativitate, încât să nu se teamă de nimic, să stăpânească tot pământul cu tot ce deține el. Aici intră de fapt marea gândire a omului. Nu în refuzul pentru nou, ci în analiza noului pentru a ști ce să refuzi și ce să accepți.

Concluzii:

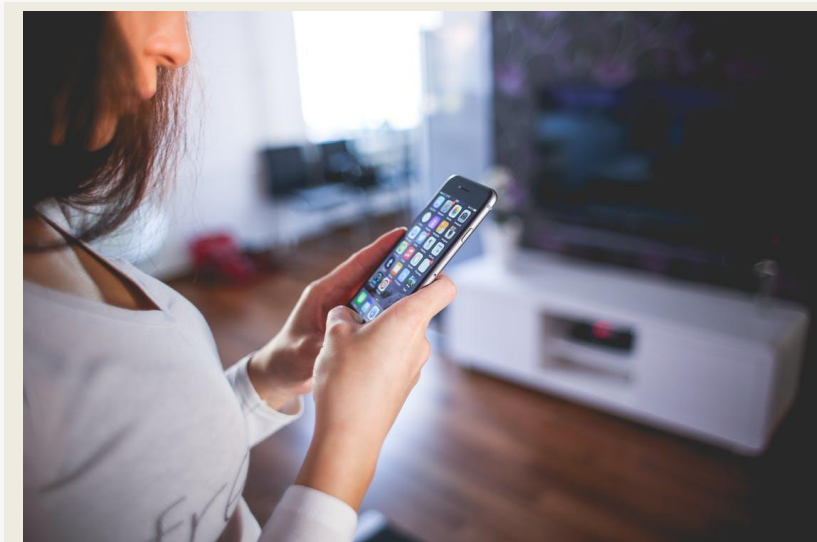
Ființa umană este făcută să trăiască în societate. Societatea este făcută să progreseze. Progresul este făcut să acceadă spre științe bazate pe sisteme tehnologice performante. Sistemele tehnologice performante sunt făcute să deservească ființa umană.

Concluzia? Totul este rotund, totul se încheagă într-o sferă de pe orbita căreia nu te poți îndepărta prea mult.

Ființa umană, din toate aceste elemente care închid cercul, este singura capabilă să se definească în combinație cu fiecare dintre ele.

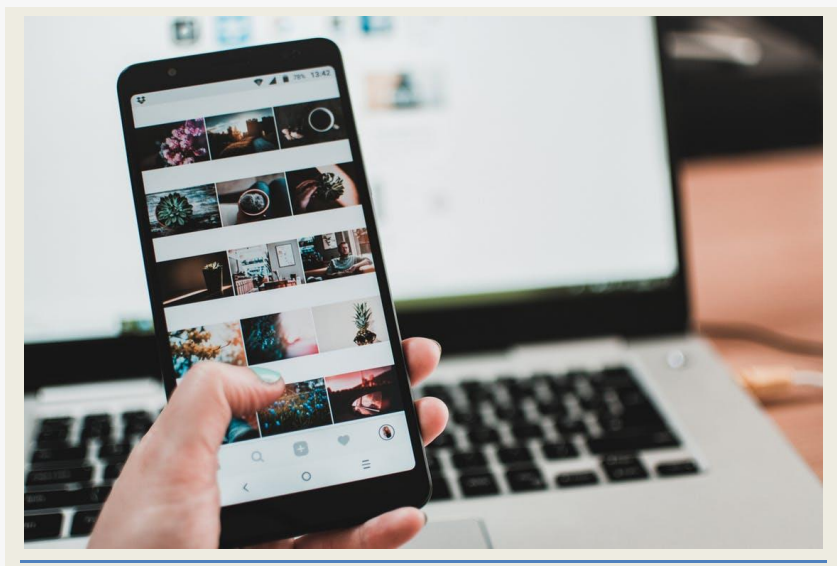
Ființa umană este parte a societății, ființa umană ține pasul cu progresul, ființa umană lucrează, pune în mișcare sisteme tehnologice performante.

Vedem cum, indiferent de opțiunea fiecăruia în legătură cu una dintre aceste componente, direcția de mers a ființei umane pare să fie trasată. Ființei umane îi rămâne doar puterea discernământului, a viziunii obiective a lucrurilor, puterea de a angrena în folosul ei tot ce aparține, cum am văzut, cercului interdeterminant.

Ființa umană trebuie să progreseze prin toate mijloacele atât de mult, încât nimic din ceea ce există sau va exista să nu-i știrbească din calitățile umane. Acestea trebuie păstrate cu sfințenie. De aceea se trage astăzi un semnal de alarmă referitor la creșterea tinerei generații, care pare să-și piardă din calitățile specific umane prin lipsa de educație făcută în acest sens de către adulții responsabili de devenirea lor viitoare.

Se cuvine să spunem încă o dată că orice pas înainte în progresul științific poate contrabalansa cu un pas înapoi în progresul civic.

Privind lucrurile obiectiv, copiii zilelor noastre au nevoie de ajutor, sprijin, educație, în a nu se pierde pe drum, în a ține pasul și a înfrunta obstacolele, în a discerne și a alege corect.

Profesorilor le revine astăzi o sarcina mult mai grea decât o presupunea condiția profesorului în trecut, deoarece se vorbește foarte mult de implicarea tuturor factorilor formali și nonformali în educarea și în învățarea copiilor

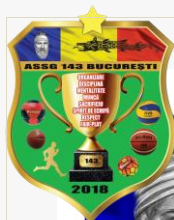
Comunicați, acesta este principalul motor care pune în mișcare acțiunea! Acționați, acesta este principalul motor care reglează comunicarea!

Bibliografie:

1. Carr, N. (2012). *Superficialii, Efectele internetului asupra creierului uman*. București: Litera.
2. Coleman, J., & Hayman, S. (2017). *Părinții și tehnologia digitală, Cum să crești generația conectată*. trad: Iulia Bodnari. București: Herald.
3. Ferraris, M. (2008), „Alo/ Unde ești? Mic tratat despre telefonul mobil”, Spre o racordare a modului de comunicare scripturală, sau despre tirania democratică a cyberlimb@jului. <https://www.google.ro/search?q=maurizio+ferraris+mic+tratat&oq=maurizio+ferraris+mic+tratat&aqs=chrome..69i57j0j8&sourceid=chrome&ie=UTF-8>, (Accesat la 7 mai 2018)
4. Francis, J. (1997). *L'usage du téléphone portatif comme expérience sociale*. Reseaux
5. Găvănescu, M. și colab. (2005). *Eficientizarea procesului educativ prin strategii didactice și demersuri creative corespunzătoare exigențelor actuale*. Tg-Jiu: Măiastra.
6. Gold, J. (2016). *Părinte în era digitală*. Trad.: Anca Sevcenco. București: Trei.
7. Iucu, R. (2009). *Managementul clasei - gestionarea situațiilor de criză*. București: Ed. Fundației Dimitrie Bolintineanu.
8. Nakamura, A. Copiii-si-internetul, <http://www.desprecopii.com/info-id-593-nm-Copiii-si-internetul.htm>. (accesat la 5 ian 2018).
9. Nicolau, T. (2014) Ce efecte au telefoanele mobile asupra copiilor, <http://www.descopera.ro/dnews/12280548-ce-efecte-au-telefoanele-mobile-asupra-copiilor-un-nou-studiu-trage-un-semnal-de-alarma>, (accesat la 1 aprilie 2018).
10. Oprea, C. L. (2009). *Strategii didactice interactive*. București: E.D.P.
11. Pânișoară, I. O. (2004). *Comunicarea eficientă*. Iași: Polirom.
12. Popa, C., & Ciobanu, A. (2013). Simptome psihopatologice ale dependenței de telefonul mobil. În: *Revista Română de Interacțiune Om-Calculator*. 6 (2), p. 127-140 <http://rochi.utcluj.ro/rrioc/articole/RRIOC-6-2-Popa.pdf> (Accesat la 8 Mai, 2018)
13. Săucan, D. Ș. (1999). *Comunicarea didactică, expresivitate și stil*. M.C.C.
14. Setzer, W. (2001). *Media prin mijloace electronice și educația, o viziune alternativă*. Sao Paolo: Escrituras.
15. Tapscott, D. (2011). *Crescuți digitali, Generația NET îți schimbă lumea*. Trad.: Ioana Calen. București: Publică.
16. Vintilă, M. (2008). *Conflict între generații*. Iași: Polirom.
17. Virgiliu, G. (2006). *Efectele televiziunii asupra minții umane*. București: Prodromus

ASSG 143 - NOUĂ NE PASĂ DE SPORT

Minihandbal mixt - O nouă poveste

Scurt istoric

Minihandbalul este un joc cu mingea pentru copii. Practicând acest tip de handbal, elevii din clasele primare (6-11 ani) pot exersa, își pot îmbunătăți abilitățile motorii și coordonarea, la fel de importante precum însușirea conceptelor specifice jocului, ca spiritul de echipă sau Fair Play-ul.

Lotul de jucători este alcătuit din maxim 10 jucători.

În teren se joacă 4+1 cu doi băieți obligatoriu și două fete pe tot parcursul jocului.

Portarul poate fi băiat sau fată, acest aspect rămânând la latitudinea profesorului / antrenorului.

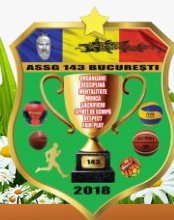
ASSG 143 s-a prezentat anul trecut la competiția de minihandbal din cadrul Olimpiadei Naționale a Sportului Școlar, faza pe sector cu prima echipă de minihandbal mixt din istoria asociației sportive școlare.

După o perioadă scurtă de pregătire, fetele și cei doi băieți din lot au făcut o figură frumoasă, ținând cont că au fost la prima lor competiție, obținând prima mențiune, rezultat dător de speranțe pentru anul ce urma să vină, din punct de vedere al potențialului elevilor.

Așadar generația Iuliei Petria s-a destrămat, fetele fiind obligate de regulament ca de la ciclul gimnazial să aibă lot format doar din fete, la fel și băieții, iar sistemul să fie 6+1, exact ca la seniori. Dar și pentru profesorii ASSG 143 acest aspect a însemnat căutarea și inițierea altei generații de mici handbaliști din rândul claselor a III-a, care nu peste mult timp vor da piept cu primul lor turneu oficial unde sperăm că vor reprezenta cu cinste ASSG 143.

ASSG 143 - NOUĂ NE PASĂ DE SPORT

Selecția și începerea antrenamentelor fiind începute, s-a ivit un mic turneu amical unde ASSG 143 a fost invitată, gazdele respectivei competiții fiind Școala Gimnazială Nr.147 "Petrașcu Poenaru", acolo unde handbalul este la loc de cinste, domnul profesor Diaconu creând an de an generații de mici handbaliști cu rezultate notabile la nivelul sectorului și al municipiului.

Așadar, tânăra generație a ASSG 143, sub atenta îndrumare a domnului profesor Streinu Ionuț, a făcut cunoștință cu ceea ce înseamnă o competiție adevărată de minihandbal cu adversari puternici și atmosferă de competiție.

Mult succes în continuare, dragii noștri sportivi !!!

Autor:
Prof. Rădoi Dorinel

